

Redacțiunea, Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisorile nefrancoate nu se pri-
mesecă. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primeseu în Viena:
Hudolj Moser, Hassenstein & Vogler
(Otto Mas), Heinrich Schalek, Alois
Hornál, M. Dukas, A. Oppelík, J. Dan-
neberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmondă pe o colônă 6 cr.
și 90 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifar și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o se-
riă 10 cr. v. a. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LI.

Nr. 76.

Brașov, Mercuri, 6 (18) Aprilie

1888.

„Gazeta” iese în fie-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etagiul I: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cărușul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună esemplară 5 cr. v. a. seu
15 bani
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Aprilie 1888 st. v. s'au deschis nou
abonament la care invităm pe toți amicii și sprin-
jitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci,
pe șase luni 20 franci,
pe un an 40 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
să binevoiescă a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 5 Aprilie st. v. 1888.

În Clușiu s'a instalat în di-
lele acestea un nou fișpan.

Faptul în sine nu oferă nimic
interesant și este pentru noi in-
diferent, decât în împrejurările de
ași fișpanul din Clușiu pörtă nu-
mele „Josika” ori „Beldy.” Ori
cum se va numi, scim în înainte,
care este rolul său și cum trebuie
să și-l jöce ca să placă stăpâni-
lor săi.

Ceea ce ne face însă, cu toate
acestea, să luăm notiță de noua
instalare fișpanescă din Clușiu,
este un caracteristic pasagiu din
discursul inaugural al noului
fișpan, rostit alaltaer în adu-
narea comitatensă. Acest pasagiu
a fost comunicat prin telegraf
diarului „Pester Lloyd”, de unde
se vede că e destinat a contribui
și el încâtva la calmarea opini-
unei publice din Germania, atât
de mult agitată prin articuli din
„Kreuzzeitung”, îndreptați în con-
tra sistemului de guvernare al
d-lui Tisza.

Numai în vederea acestui scop
se poate explica proclamarea os-
tentativă, din partea unui fișpan,
a unui principiu străin de întreaga
lucrare și purtare a guvernărilor,
— a principiului, că „nu poporul
este pentru funcționari, ci func-
ționarii pentru popor”.

Acest principiu, dice noul
fișpan al Clușului contele Beldy,
va conduce pașii săi în adminis-
trațiunea comitatului. Și ca să nu
ne îndoinim despre speciala natură
a acestor pași, d-lu fișpan des-
fășură mai departe astfel progra-
mul său:

„Comitatul nostru, dice el,
are locuitori de deosebite națio-
nalități. Eu nu voi sta în cale
desvoltării lor, ba este chiar do-
rința mea de a promova în cer-
cul meu de activitate această des-
voltare într-un cât ea se va ține
între marginile constituțiunei și le-
gilor noastre, și nu va veni în con-
flict cu unitatea statului maghiar
și cu tradițiunile istorice ale na-
țiunei maghiare; voi ține însă de
a mea datoriă, de a pași în con-
tra oricărei direcțiuni cu nisuiște
opuse, cu totă greutatea puterei
ce mi s'a dat. Sperez că nu va
fi de lipsă să aduc în cel mai
strict mod la valoare legile nos-
tre”.

Pentru cei ce cunosc bine
starea lucrurilor dela noi, nu va
fi nicidecum greu a înțelege con-
tradicțiunea ce există între prin-
cipiul proclamat la început de
amintitul fișpan și între mo-
dalitatea cum promite el a-l
executa.

Decă odată se recunoște că
funcționarii sunt pentru popor,
er nu poporul pentru funcționari,
atunci trebuie să se recunoască tot-
odată și necesitatea de a se ad-
ministra și guvernarea statului așa
precum ceru trebuințele popora-
țiunei întregi, — care se compune
din deosebite naționalități, ceea
ce recunoște și d-lu fișpan — er
nu numai în interesul unei părți
a ei, ba chiar în exclusivul in-
teres al păturei dela putere.

Pentru ca să fiă cu puțință o
asemenea administrare și guver-
nare, și ca funcționarul să și potă
împlini chemarea pentru popor
se cere mai presus de toate ca
el să mănueze legea în vederea
adeveratelor interese ale popo-
rului, er nu în vederea unor idei
utopice și exclusiviste, așa că da-
toria lui ar culmina în cerința, ca
el să lumineze guvernul și le-
gislațiunea asupra defectuosității
și nedreptății legilor, și să ceară
îndreptarea lor în favoarea popo-
rațiunei.

A amenința însă cu stricteța
legilor vitrege pentru naționali-
tățile nemaghiare, decât aceste nu
se vor desvolta în direcțiunea
„ideilor de stat” șoviniste ma-
ghiare, a căror purtători și pro-
povăduitori sunt funcționarii un-
guri de astăzi, însămnă a resturna
marele principiu sus memorat
și a proclama de fapt principiul
că poporațiunea trebuie să se ac-
comodeze dictatului funcționarilor
și guvernului.

Ceea ce e însă și mai dureros,
stricteța legilor se aplică numai
în partea lor cea rea, er în par-
tea lor cea bună ea este înlocuită
prin volnică.

Esperiența ne-a convins despre
acesta indetul, precum ne-a con-
vins și despre valoarea ce-o au enun-
ciațiunile de felul celei amintite.
Câte un principiu frumos se
pune ca etichetă spre a se ac-
peri înaintea opiniei publice
străine falsitatea liberalismului un-
guresc. Dér acum nu le mai ajută
nici această apucătură, dovadă ar-
ticuli foilor străine ca cei din
„Kreuzzeitung”.

Germanii și Ungurii.

„Kreuzzeitung” aduce din nou
un articol anti-maghiar de vre-o
câteva colone.

Ea [fôia] — dice „Kreuzzeitung” —
n'ar pută face diarului „Pester Lloyd”
plăcerea de a renunța la o critică. Pen-
tru alianța germană-austro-ungară întă-
rirea puterii de stat monarchice a Au-
stro-Ungariei este de mare importanță.
Nelămurita poziția de drept publică a
Ungariei scurtază, ba primejducesc
chiar această putere de stat. Insuși „Pester
Lloyd” a admis mai înainte, că nimeni
nu s'ar îndoi, că în Budapesta guver-

nază cu o putere aproape absolută un
minister ce aternă dela parlament în
sensul partidului maghiar dela putere.
Fôia din cestiune ilustrează mijlocele de
forță, prin care mica nobilime comita-
tensă și țărănescă, la alegeri, astupă gura
celorlalte naționalități, dér această nobi-
lime scurtază popórelor nemaghiare și
în administrațiune și în justițiă, prin mii
de funcțiuni, ea sugă la mēduva țării, la
ale cărei miserii financiare ea nu puțin
contribue. După cea francesă, adminis-
trațiunea ungerescă e aproape cea mai scumpă.
Destui adeverați patrioți ungeri se in-
trebă: Cât are să mai sufere încă po-
porațiunea sub radicala administrațiune
parlamentară și comitatensă și când va
ajunge era la puternicul scut al Mo-
narchiei? Frângerea influenței monar-
chice este cu atât mai regretabilă, cu
cât tocmai acesta ar fi mai potrivită
spre a calma și împăca contrastele na-
ționale. Energia incontestabilă, prin care
nobilimea maghiară și-a păstrat talen-
tul ei de stăpânire la o poporațiune
brutală, cu drept cuvânt se prețuesce
și se folosește de cătră guvernul im-
păratesc; dér maghiarisarea fără
rezervă are de a face cu cultura
mai desvoltată a Românilor
și a Slavilor.

Cu cât maghiarismul se urcă mai
mult la un rol internațional, cu atât
mai mult accentuează naționalitățile acele
legătura lor cu împărăția și cu stégul
negru-galbin. Acest stég nu numai
în Ungaria este pusă la dosar; și în
Berlin pe palatul ambasadei se arbo-
reză de obicei numai stégul alb-roșu-
verde, cu toate că până acum încă nu este
recunoscut de internațional. Tera
ereditară Ungaria își mulțumesc sus-
ținerea numai sceptrului Austriei și si-
tuației ei geografice; căci altcum re-
gimul ei nobilitar îi pregătia
fără îndoelă deja de mult sôr-
tea Poloniei. Îngrijindu-se de des-
voltarea culturală a popórelor, regii
Ungariei avu aproape totdeauna
să se lupte cu nobilimea ma-
ghiară, care, atunci când setrata
de drepturile și privilegiile sale
n'a hesitată niciodată a încheia
alianțe cu străinătatea în con-
tra monarhului ei, ori a cere
ajutor din afară.

Se duc Ciangăii.

Mai multe familii de Ciangăi, con-
stătătoare din vre-o 40 de suflete, se pre-
gătesc, după cum spun diarele un-
guresc, să se întorcă înderăt la Bucovina,
căci de „fericirea” aflată în țera „pa-
trioților” s'au saturat peste cap. Vorbi
e acum, cum se vor reintörce aceste
familii nefericite în patria lor și ce
vor face acolo, de vreme ce casele și
moșiorele avute acolo și le-au vëndut,
bani căpătați în prețul acestora și i-au
spesat cu expedițiunea făcută pe pă-
mēntul făgăduinței și acum nu li-a mai
rēmas alt mijloc de trai, decât
dora cerșitului. Aceasta este fapt mărtu-
risit chiar de foile ungeresci.

Dér, precum se vede, nu mult le
pasă „patrioților” ungeri de sôrtea
acestor nefericiți aduși în țără, căci
scopul lor nu este a'i ferici, ci ca prin
ei să maghiarizeze pământul acesta. În
timpul de față și-au pus ochii pe
Deva și Humedora, pe cari voiesc să
le colonizeze cu Ciangăi. Că ce sôrte

vor avé Ciangăii aduși și cât timp
vor sta ei acolo, pe „patrioți” nu mult
fi interesază. Ei știu și vedu, că opera
colonisării lor nu duce la nici un re-
sultat, căci pe când unii vinu, alții se
întorc; totul este o ruinare a bieților
Ciangăi, o conturbare din posesiunea
lor.

Se poate însă, că „patrioții” se măn-
găie cu ordinațiunea guvernului, prin
care se ordonă oprirea emigrărilor prin
impedecarea estradării pașapórtelor și
biletelor de călătorie pe calea ferată și
în sensul acestei ordinațiuni poate că și
Ciangăii aduși în Ungaria vor fi impe-
decați de a se mai pută reintörce în pa-
tria lor natală. Aceasta e posibil, dér
că prin acesta să se fericescă și să se
întărescă elementul ungeresc baremi
cât de puțin, de acesta nici vorbă
nu poate fi. „Ellenzék” dice că ordina-
țiunea de mai sus a ministrului este
analogă cu aceea, când s'ar ordona d. e.
să se închidă farmaciile pentru ca să
înceteze morburile, căci în adevăr, mi-
strul tinde prin acea ordinațiune
nu la nimicirea bólei, ci la nimicirea bol-
navului.

Guvernul ungeresc ar face mult
mai bine, decât s'ar îngriji de stēpirea
seriosă a cauzelor emigrărilor prin
delăturarea relor, cari pricinuesc a-
ceste emigrări, căci ordinațiunile nici
nu vor sătura pe cei flămânți, nici nu
vor îmbrăca pe cei gol.

SCRILE PILEI.

Ministrul ungeresc de culte și ins-
trucțiune a oprit folosirea în școle a
următoarelor mijloce de învățământ:
„Wandkarte von Europa”, pro-
iectată și desemnată de B. Kozenn (Viena
și Olmütz, editura lui Eduard Hölzel),
mai departe „Elemente de geografie
comparativă pentru clasele in-
ferioare și alte școle coordonate”
de Samuil V. Isopescul, apărută în
Cernăuți în 1882, precum și „Curs
elementar de istoria univer-
sală pentru clasa I (II, III) a șco-
lelor secundare”, de Ion Marescu,
apărută în Bucuresc.

Nouă doveți despre veninul cu
care ne așulă ministru ungeresc de
culte și instrucțiune Trefot persecută
cărțile nemaghiare, care nu sunt lu-
crate după calapodul ungeresc. Amar
se'nșală însă, decât crede că și va ajunge
scopul: d'a ucide desvoltarea culturală
națională a Nemaghiarilor!

Procesul de presă al „Fôiei
diecesane” s'a pertractat și decis
în 7 Aprilie n. a. c. înaintea tribuna-
lului regesc din Caransebeș. Redac-
torul fôiei a fost condamnat la sol-
virea unei amende cu bani în suma de
50 fl. pentru-că s'ar fi călcat dispo-
sițiunea §-lui 13 alu legi austriace de
presă din anul 1852, care interțice
foilor speciale fără cautiune a discuta
cestiun dlnice de politică. „Redactorul”,
dice „Fôia Diecesană”, a însinuat ape-
lațiune contra acestei sentințe. Întriga
pertractare o vom publica după-
ce ni se va admanua în scris sentința tri-
bunalului, fiind-că cu ocasiunea publi-
cării nu ni s'au făcut cunoscute mo-
tivele, pe care își basază tribunalul
sentința sa.”

Pentru servițiile aduse maghiarisării,

preotul gr. or. Ion Ghiurușan din Ungurași a fost răspălit de ministrul unguresc Trefort cu 50 fl.

Nu vei fi uitată părinte!

Comisiunea de incompatibilitate a camerei deputaților unguri a hotărât să provoce, prin vicespanul Carasu-Severinului, pe deputatul cercului Caransebeș Michail Popovic, ca oricând să apară în persoană înaintea comisiunii la 30 Aprilie n. c. 5 ore după amiază să se numească un împuțnit, ori să se trimească până la termenul numit declarațiunea sa în scris, care să justifice că refuză prezentarea mandatului. Totodată s'a decis să se ceară e-semplarul protocolului de alegere, ce se află la ministerul de interne.

"Sib. Deutsch. Tageblatt", luându-și nota de nostima descoperire a foilor unguresc, că autorul articolului din "Kreuzzeitung" ar fi ultraistul sas Lenhardt, profesor în pensiune, le adresează rugarea să-l arate și Sasilor pe acel Lenhardt, căci în Sibiu nu-l cunosc nimenea.

Din cauza unor erori de tipar, reproducem o doua oară următoarea scire: Ministrul unguresc de finanțe face cunoscut, că notele de stat de 1 fl. emisiune primă din 7 Iulie 1866 se vor primi spre a se schimba cu altele numai până la finele lui Iunie 1888 pe temelul unei petiții timbrate și adresate ministerului comun de finanțe. După expirarea acestui termen acest fel de note nu se mai primesc, nici nu se mai schimbă cu altele.

Kulturregylatul ardeleanu a hotărât ca adunarea generală său mai bine dășu banchetului generalu oră petrecania generală să-o dea în anul acesta în Brașov în zilele de 19 și 20 August.

Teatrul maghiar din Deșiu.

Nordul-Transilvaniei, 16 Prieru n. 1888.

Este lucru cunoscut, că teatrul unguresc din Deșiu stă de mai multă timp închis, din lipsa mijloacelor de susținere a actorilor sau a vre-unui director de întreprindere, cu alte cuvinte: din lipsa publicului partinitor al teatrului.

Observă, că e vorba de acel edificiu pociu și lipsit de simetria exterioară a poziției sale locale, pentru care învăpăiații „patrioți” au spesat peste 40.000 fl. în mare parte storși și din pungile Românilor și totuși este înfundat 2 metri în pământ, în suterana căruia nelipsându apă, pot concerta acuma numai broșcele.

Ei bine, această instituție „culturală maghiară” are precum se spune, și un deficit oră datorat de mai multe mii, se afirmă că vre-o 45.000 fl.

Spre salvarea teatrului „Solnok-Doboka” foia municipală de săptămână, ce apare în Deșiu sub redacțiunea preotului reformat D-lu Samuel Kovacs in nr. 13 a. c. din 25 Martie în articolul din frunte „Szinészetünk” scrisu „V” — un executor de dare — propune între altele, ca pentru subvenționarea teatrului municipiului Solnoc-Dobăci — aci nu-l mai numesc alți națiunei maghiare — să se facă un arunc de 1000 fl. anul, care să iasă din 1% după dare dela publicul contribuitor din acestu comitat.

Reclamă puternicul sprijin al președintelui societății teatrale br. Desideriu Bánffy comitele suprem al municipiului, pentru susținerea și acoperirea datoriei teatrului, lipsit de societate, care să deuteze în „zengzetes magyar nyelv” (limba răsunătoare ungurescă).

Aci nu e vorba numai de Maghiari, ci de masa întregă a contribuabililor, pentru aceea însă de Români nu amintesc d-lu „V.” ca cum nici n'ar fi prefața pământului, nici n'ar exista aici celea 80%, Români din complexu populației comitatului nostru!?

Audiți Românilor, comune și reprezentanți municipali și comunali, audiți de dare pentru teatrul unguresc din Deșiu cu care vreau încă stăpânitorii țilei se vî îngreuneze!

„Videant consules!” și „Sapientia satis!”
Solnocanul.

Din Bucovina.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

Suceava, în Martie 1888.

Binevoiți, Domnule Redactor, a da locu în colonele veteranului diaru românesc „Gazeta” următoarelor șire care cred că totu vor aduce nației un folos, măcaru câtu de mic:

Este știut, că Archiepiscopia bucovină posedă unu stabilimentu tipograficu. Cam pe la anul 1880 era adecă în Cernaui, între alte stabilimente tipografice, și unu stabilimentu bine întocmit, dera fiindu acvirat de posesorul respectiv pe datori și fiindu în Cernaui în acestu ramu de meseria concurența prea mare, întregu stabilimentu era aprobe de sechestra și de mezat. Consistoriu metropolitanu ort. or. și-a pus de gându să cumpere acestu stabilimentu pentru archidiecea bucovină, emițendu spre scopul acesta, în anul 1880—1, unu apelu cătră cleru și credincioși, în urma căruia s'au semnat 18.000 fl., solvindu unu bani gata, 6r alții obligandu-se a solvi în rate.

În urma acestor donațiuni, făcute mai ales de cătră preoțimea din țera, înaltu Consistoriu se află în poziția de a pute cumpera tipografia, devenind proprietatea archidiecei.

purtau capul de geaba, ca ași, — erau mai de înțeleși, — se vede.

Inimosul face érași după dișa vulpei și hai mai departe totu ușor ca vântul și iute ca gândul. Când la nise răscuri, ceva nu i-se pare. Era adecă o căciulie de aur ciudată de totu. El se cobora de pe cal și i da una cu piciorul, ca s'o arunce din cale-i.

Din căciulia aceea, cum o lovesce Inimosul, pe locu se face unu moș mai bătrănu decâtu se pôte crede. Genele lui erau crescute până'n pământ și trebuiau proptite ca să pôte zări cătuși de cătu cu ochii săi.

„Bine ai venit, Inimosule, că de nouă-zeci și nouă de ani, de când mă aflu în starea ce mă vëduși și picioru de omu pământeanu n'a căleat codrii acestia, ca să-mi ajute”, — dice celu moș bătrănu. — „Decă stai să faci binele, cum e dișa, oră ilu fă deplin oră te lasă, dera nu de jumătate. Apuca ulciorașulu acesta de aur și'mi adă nițică apă dela isvorulu la care duce cărarea din drepta. Fă atâta bine, Inimosule, ca și ție bine să-ți mERGă tôte trebile”.

— „Și de ce să nu? — cutôta voia moșule, cu tôte voia”.

Cum s'a procedat înse la facerea acestui tERG și car sunt folosele lui, căci fiindu aici vorba despre unu bunu comunu, nu numai că ne este permis, dera suntem chiar și dator a ne interesa de el?

Mai întâu ne-a surprinsu împrejurarea, că banii colectați, adecă cele 18.000 de fl., Prea Ven. consistoriu nu le-a concedut unu comitetu, ce după părerea noastră ar fi trebuit să se constituie anume pentru acestu scop, ci le-a concedut unei singure persoane, care era singurul primitoru, plătoru, administratoru, îngrijitoru, economu etc. investitu cu putere fără limite. Acestu unicu personă primi paralele, solvi ratele pentru stabilimentu cumpérat. Acestu manipulare e greșită, oră-cătu de mare încredere merită persona aceea, și am făcutu acestu observație pentru ca să servescă spre orientare la alte ocasiuni, căci de se va procede totu așa, anevoiă vom mai pute aduna capitale publice naționale, oră bisericesci din contribuțiile singuraticilor.

Acestu personă angajase ca conducătoru altu tipografie pe fostulu ei proprietaru. Acum, decă acesta, când lucra pentru sine și se îngrija de stabilimentu ca de nervulu existenței sale nu putea să se susțină, ce folos și cum ar pute el să folosească archidiecei, după ce acum nu mai este a lui tipografia, și după-ce oră-cum va fi sporulu, lui îi este deja asiguratu o lEă bună de 1000 fl. pe anu, încălđit, luminat și cuartir cu odăi destule în o parte aparținătoare reședinței metropolitane.

Asta încă totu ar mai trece, căci fiindu vorba în casulu de față despre o afacere comercială, s'ar pute trece cu vederea împrejurarea, că numitul conducătoru altu tipografie nu e Romănu. Dera vorba e, că nici folosul nu aduce întreprinderii. Se vorbesce, că multe tipărituri în sute și mii de exemplare se întemplă adesea că-să greșite; de sine se înțelege că paguba este pentru asemenea casuri a fondulu tipograficu, mai vERTOSU și hARTIA este cumpérată pe speșele acestui fondu.

Apoi nici clerulu nu simte până acum nici o ușurință prin cumpérarea acestei tipografii, căci tôte tipăriturile se vëndu totu așa de scumpe ca și mai înainte, cu deosebire numai, că Calendarulu officiosu alu Consistoriului se capEă acum multu mai târziu. Rutenii se ferescu cătu numai pot de a se folosi de astă tipografiă, 6r „Revista Politicu,” care mai înainte se tipărea în tipografia acesta, astăđi se tipăresce la „Ekhard,” totu în Cernaui. Ba chiar personă mai de aprobe interesată în cauza acesta și-a datu o vorbire a sa să se tipărescă la altă tipografiă și nu la cea a archidiecei.

Dera ceea ce peste măsură ne mahnesc, e faptul, că copii romăni nu pot sta în acestu stabilimentu să învețe meseria tipografiei. Într'unu rând erau trei copii romăni în învățatură în acestu stabilimentu. Dintre acestia unu după două săptămâni făcea treaba unu începătoru bunu. Dera nu-i vineau conducătorulu tipografiei la socotEă pentru că suntu romăni, și Romănilor le găsesc mereu cusururi: ba că-să leneși, ba că-să prea prosti etc. Și așa noi cu banii

noștri plătim și creșcemu streinismulu mare. Așa și la sfânta Metropoliă grădinarulu și îngrijitorulu parcului metropoliei este unu Leah (Polon), totu așa anteprenorul bucătăriei seminariale. Decă noi prin nesocotinta noastră creșcemu streinismulu în sinulu nostru cu munca și sudora noastră, apoi ore mai avem cuvântu să ne plăngem, ore ni se cade să ne vERAMU că ne'nghitu streinii?

Bacal.

Intemplări diferite.

Unu președinte de tribunalu nebun.

Din Alba-Iulia ni-se scriu ca data 1 Aprilie următoare: „Președintele tribunalulu r. din Alba-Iulia a nebunit. Causa nebunirii sale se asigură că este ideea fixă, de care pătimește, că adecă e persecutat de Romăni. În realitate eu cred, că nebunia lui este în parte și efectulu muștrărilor conștiinței sale pentru necurmatele prigoniți îndreptate contra preoților romăni. Elu a urđit în comitatulu nostru înverșunatele prigoniți ale preoților, când cu afacerea închiptei „irredente române,” cărei prigoniți căđură jertfa mai muș preoți de ai noștri, fiindu din bunu seninu și fără nici o vină țeripiți în temnișele unguresc. Pentru „meritele” câștigate prin purtarea lui, atătu de asupritore față cu Romăni, nefericitulu a fostu înaintatu la acestu frumoșă trEptă de președinte de tribunalu, dera Dumneđu nu l'a lăsat să se pôte bucura multă vreme de noul său postu, căci în totu timpul celor trei pătrare de anu, cătu a stat în fruntea tribunalulu, prin ura lui cea mare contra Romănilor și prin ideea fixă, că e persecutat de „nădrăgarii romăni” a datu probe despre lipsa sănătății minții sale. Nebunia lui însă a fostu publice recunoscută numai după ce mai țilele trecute isbucni într'unu „csárdás” ce l'a jucat în mijloculu pieței din Alba-Iulia. În joc da espresiuine închiptei că este baron și că se pregătesce să mERGă la Sighișora pentru a efectui spENđurarea tuturor Romănilor. În elu intrase mai de mult frica, că preoții romăni ilu voru afurisi, ceea ce odată era opritu a se face, prin legile „aprobrate și compilate” de odinora. De frica acesta, nefericitulu președinte, cu tôte că era calvinu, a aflatu de bine a se adresa cătră părintele Popa Luca dela mănăstirea lui Atanasie din Alba-Iulia, căruia i-a trimis cAMAȘA lui de nopte pentru a-i face slujbe, a-lu mântui de afurisăniile închiptei și a-i alina turburarea minții.”

Scrii polițienesci.

Griesheim-Merelli. Anunțurile senzaționale pe placate ale „prestidigitatorulu, cetitorulu de cugete și antispiritistulu cavaleru Merelli, ce s'au lipitu pe zidurile Brașovului, precum și

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(2)

INIMOSULU.

Poveste.

Inimosul face întocmai pe tocmai după dișa peșcelui și hai mai departe ușor ca vântul, iute ca gândul.

Dela o vreme numai ce ajunge la codrul de aur. Aci și arbori, și flori, și paseri și tôte cele erau numai lamura aurului.

Dera Inimosului de nimic nu-i pasă, ci se ia prin codru încolo.

Fiindcă-i picase dragă, rupe o flEă de aur și și-o anină în căciulă, — după ce aruncă pe cea de argintu la o parte.

Apoi, dreptu la mijlocu de codru, află o vulpe prinsă într'o grEpă adencită. Ce se gândește, ce nu se gândește, elu o scie mai bine, destul, că scapă și pe vulpe din belea.

„Iți mulțamescu, Inimosule” — dice vulpea — „la vreme de nevoi și eu țiu-oiu prinde bine. Ia trei peri din spinarea mea și țiu pune la straiță. Când vei vedea, că nu mai e încătrău, suflă numai peste ei, și eu cu întregu neamulu meu vulpescu am să-ți saru într'ajutoru”.

Pe vremile acelea și dobitocele nu

— „Dera s'ascuți ce am să-ți spunu, Inimosule. La isvorulu acela vei afla o fată în vestminte de aur. Griješce ca nu care cumva să te momescă, șcii cum suntu muierile, că țiu repui capu cu ea; o vorbă și nu dicu.”

— „Înțelegu, moșule, și voiu urma întocmai”.

Sosindu Inimosulu la isvoru, adevérat, acolo era o minune de fată, nu cum să fiă, fără ca ruptă din sora. Atâta frumșeuă nu s'a mai pomenitu de când e lumea.

Inimosulu, flăcău colea în flEăa vieții, numai decâtu i-se aprindă căciulele.

Din vorbă în vorbă ei, tinerii, se înțelegu ca numai sapa și lopata să-i mai despartă.

Inimosulu de abia a apucat să se întorcă cu ulciorașulu la bătrănu și de locu a fostu înapoi la fată.

Moșnegulu s'a spălatu cu apă de aceea și s'a făcutu unu tineru sprintenulu, măcaru unu băiatu de șapte ani. Ce s'a alesu de elu, nu se scie nici până'n diua de ađi.

Tinerii acum, ce să se scia ei face? Să ia lumea în capu nu le da mâna, că

de mama fetei nici ingaură de șoreci nu era puțină să scape. Asta o sciau ei bine.

— „Să mergem la voi acasă”, dice Inimosulu din a sa parte. „Eu de frică și așa nu știu. Voiu scote-o la cale cumva, ca să te am dreptu nevastă pe vieță”.

— „Bine, — dice fata — „tu vei cerca, dera ciolanele acolo au să-ți rămână, asta bine să țiu încesteđi. Am cercat eu multu. Suntemu trei surori și sEMENAMU una cu alta ca trei picături de apă. De-a fi să fiă, Eă pe ce ai să mă cunosc din tôte trei”. Dicend acestea își face o mică șgărăitură de-asupra ochiului, dreptu semn.

Apoi se duc, bogodăniind mai una, mai alta, până la curțile mamei fetei.

— „Ași! tocmai aveam lipsă de tine, Inimosule. Uite! O sută de pari am dinaintea caselor mele. Fie-care partu și are căpEțina sa, numai unulu e golu încă, pe acela capulu țeu are să-lu împodobescă, de nu mă vei sluji unu an fără leac de greș. Și anul la mine e numai de trei țile. Cine vRE să aibă pe una din fetele mele, astă slujbă are să mi-o facă; de-o scrișteșce, cu capulu răspunde. Te-apuca!”

observarea plină de reclamă că „prof. Merelli s'a produs în fața reginei Angliei Victoria, a prințului de Wales, a împăratului Wilhelm, a împăratului-rege Franciscu Iosif în 1885, a regelui Belgiei, a președintelui republicii franceze Grevy, și că s'ar fi întrecută capetele încoronate d'a-lă grămădi cu distincțiuni și premii, a făcut pe poliția de aci să cerceteze, decât aceste reclame grozave n'au scopul d'a seduce publicul. Resultatul cercetării a fost, că pretinsul prof. Merelli e scamatorul Hans de Griesheim și că numele de cavaleriu ilu portă numai ca nume artistic. Sensaționalele reclame și-le justifică cu aceea, că fiind „nobilă“ pōte folosi titlul (cavaleru) și că s'a produs pe la băi unde au fost și persoane forte înalte. Scamatorul a fost pedepsit cu amendă în bani pentru escasu de reclamă. De altmintelea a arătat scamatorul atestate bune dela persoane înalte. Aceste rënduri n'au de scop a avertisa publicul d'a nu cerceta reprezentațiunile, ci numai de a reduce reclamele sensaționale la adeverata lor valōre, slăbindu efectul lor.

Lângă șoseua Zizinului aprōpe de cantonul Nr. 291 a fost prins un porc. Păgubașul se se adreseze la căpitanul orașului de aci.

Literatură.

Convorbirile literare, ce apar la 1-u a fiecărei luni, încep cu numărul 1 pe Aprilie 1888, alți 22-lea an alți existenței lor sub direcția d-lui Iacobu Negruzzi. Nr. 1 are acesti sumariu: *I. Slavici:* Gasparu Erațianu, tragedie în 5 acte [Actul I]. — *I. Negruzzi:* Epistola V cătră A. Naumă. — *George Bengescu:* Vasile Alexandru [urmăre]. — *A. Costin:* Incercări critice. Constantin Mille. — *I. Kalindaru:* Legea celor XII tabule. — *Wilhelm de Kotzebue:* Lascăr Vioreșcu, trad. de A. [urmăre]. — *G. I. Bogdanu:* Notițe bibliografice. Despre Rumăneșke Volkslieder. — *Dușu Zamfirescu:* Lunile [poesii]. — **Correspondență.** Convorbirile apar în Bucuresci la Socecă & Teclu și costă pe an pentru Transilvania, Bucovina și Ungaria 15 lei.

Teatru de diletanți.

Societatea teatrală de diletanți a reuniunei de cântări săsesci din Brașov a dat Vineri sēra o prea frumoșă reprezentațiune, care la cererea publicului fū repetată Lunī. Am avut plăcerea a asista la aceșta reprezentațiune, care a satisfăcut tote așteptările noastre.

S'au jucat trei piese. Escelenta comediă de Carolu Karo „die Burgruine“, a făcut începutul. Atātu piesa bine alăsă cât și executarea ei bine succēsă ne-a mulțamit. D-șōra Anna Miess ca „Erni“ și d-na Luisa Teutsch ca „Kathrine“ au executat rōlurile lor cu

multă abilitate dobândind aplausele publicului. D-lū Eduard Schmidt ca „Leuthold“ a sciut să dea expresiune viuă și nemerită caracterului rolului său și a jucat cu multă vervă și facilitate. Publicul l'a aplaudat de repetite ori; forte bine ne-a desfătat și nostima figură a bētrānului „Walheim“ pe care l'a jucat cu pricepere d. Fridericu Schmidt. Ceilalți în rōlurile lor mai mic au fost buni.

A doua piesă „Der Zankapfel“ de Paul Lindau este în ce privește cuprinsul ei slabă, nu ca cea dintăiu. Cu atātu mai mult trebuie să lăudăm jocalu viu și plăcut al d-șōrelor Adela și Elisa Fink, cari, deși s'au prezentat pentru prima-oră pe scenă, au sciut să deștepte interesul publicului și să țină încordată atențiunea lui. Mai ales d-șōrei Adela Fink i-a succēs a interpreta cât se pōte de bine rōlul ei mai greu, ca nevastă tineră naivă. D-lū Robert Bauer ca docentul „Dambach“ și-a înțeles bine rōlul.

Ultima piesă, comedia de „Adolf Wilbrandt „Jugendliebe“ a dat ocașiune înainte de tote d-șōrei Maria Miess în rōlul principal ca „Adelheid“ de a-și manifesta frumosul ei talent dramtic. Jocul ei excelentu, plin de temperament și susținut de un limbaj corect și o mimică reușită a fost încununat cu aplausele șgomoșe și deș repetite ale publicului. Domni Eduard și Fridericu Schmidt ca „Berk“ și „Hildebrandt“ au contribuit puternic și la succēsul acestei piese. D-șōara Elena Litsken a jucat bravu rōlul fetei „Betty.“ D-na Teutsch ca „d-na de Rosen“ și d. Neustăder ca „Roller“ au completat cu nemeritul lor jocu frumosul ansamblu.

Nu putem decât să felicităm pe concetățenii noștri Sasi pentru frumosul succēs moral și material al acestei reprezentațiuni de diletanți!

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alți „Gaz. Trans.“)

Berlinu, 17 Aprilie. Starea frigurilor împăratului e în creștere. *Starea generală a sănătății e nefavorabilă. Circulă cele mai triste sciri.* Ca autentică valorēză: Împăratul s'a plānsă aseră ērăși de greutate a respirațiunei, atacurile s'au rēintors mai deș și s'au însoțite de aparițiuni de felul spasmurilor. Consiliul de medici a constatată bronchyta. *Toți, chiar și Makenzie, consideră starea împăratului ca forte periclitat. Aci lumea e pregătită la tote. Unii medici se tem de o catastrofă în celū mai apropiat timp.*

(Mezul nopții.) *Starea împăratului e așa de îngrijitōre, încātu prințul de corōnă Enricu a hotărât să petrecă nōptea în Charlottenburg.*

Parisi, 17 Aprilie. Generalul Boulanger a fost ales deputat în departamentul de nord cu o majoritate gigantică.

Bucuresci, 17 Aprilie. In comuna Ferbinți a izbucnit o nouă revoltă. Trupele au dat două salve, după ce a premersu provocarea legală. Redactorul „Luptei“, socialistul din Iași Nădejde, fiind acusat de rēsvrătire a fost arestat.

Iași, 17 Aprilie. Călători din Rusia sudică spun, că în curēndu are să începă înaintarea încetulu cu încetulu a divisei a 19-ea de infanterie rusescă în direcțiune spre Austro-Ungaria.

DIVERSE.

Esența de trandafir. Producțiunea esenței de trandafir constituie una din principalele ramuri ale industriei naționale bulgare. — Valea dela Kazanlicu, supranumită cu drept cuvēnt „valea trandafirilor.“ Esența de trandafir din această localitate a fost de 1650 kilogr. represintand o valōre comercială de 1.100.000 de franci. Astfel populațiunea care se ocupă cu această producțiune este în general într'o stare destul de bună. Sunt în Kazanlicu mai mulți comercianți mari cari se ocupă aprōpe exclusiv cu comerțul acestei esențe parfumate și cari sunt în relațiuni directe cu cele d'ântăiu usine de parfumerie și săpunerie din Europa. O casă mare germană din Constantinopol a stabilit încă de mult la Kazanlicu o agenție permanentă, care se ocupă cu recolta, destilarea și cumpărarea dela micii cultivatori ai esenței. O altă casă totu din Constantinopol, întreține și ea acolo un reprezentant special: un chimist forte competent în industria esenței de trandafir, căci și ea presintă de multe ori dificultăți serioșe.

Mai înteu, esența este rareori curată chiar decât a fost destilată cu mare îngrijire; apoi o sumă de producători de mână a doua au urătul obiceiu de a amesteca cu substanțele streine, precum ulei de geranium, alcool, etc. cari sunt cu mult mai eține decât esența. Ea trebuie der analizată stabilindu-i gradul de puritate și prin urmăre valōrea sa comercială.

În ultimii ani; țeranii din Valea Strema și cei dela Tundja, la piciorul munților Rodope, au început să cultive și ei trandafirul. Ei au fost adede-

meniți de prosperitatea relativă a țeranilor din districtul Kazanlic. Der nu se scie încă decât esența estrasă din trandafir cultivat în aceste locuri este de o calitate totu așa de bună ca aceea pe care o dau arbuștii ce cresc în marele basinu meridional al Balcanilor. Ministrul de interne bulgaru, Stambulow, a avut în vedere acesti nou isvorți de bogăție națională, și prin inițiativa sa personală, principele a decretat deschiderea unui credit pentru cumpărarea unei oțecare cantități de esență de trandafir cultivată la Strema și Tundja și trimiterea ei spre Analisare la universitatea din Moscva. Resultatul acestei analise va fi publicat de jurnalele rusesci.

NECROLOGU.

Dela Blașu n-se scrie cu data 3 (15) Aprilie: Onorabila familie a d-lui Artemiu Lupanu, provisoru metropolitān, a suferit o grea lovitură prin mōrtea fiului său **Iulu Lupanu.** Repostatul a absolvat gimnasiul și teologia în Blașu, a funcționat puținu timp ca preot în Palatca de pe Cămpia, și după o bolă îndelungată a reposat la Blașu în flōrea vieței sale. A fost un tineru simpatic, cu inimă bună, sentimente nobile și de frumoșe speranțe pentru clerulu și poporul românesc. Îlu deplange neconsolata-i soție, o familie numerosă și o mulțime de amici.

Dumnezeu sē-lū odihnescă în pace!

Cursul pieței Brașov

din 4 Aprilie st. v. 1888		
Bancnote românesci	Cump.	Vend. 8.59
Argint românesc	"	8.50
Napoleon-d'or	"	10.02
Lire turcesc	"	11.32
Imperial	"	10.32
Galben	"	5.90
Scris. fonc. „Albina“ 6%	"	101.—
Ruble rusesc	5%	98.—
Discontul	6 1/2-8%	pe an.

Cursul la bursa de Viena

din 16 Aprilie st. n. 1888.	
Renta de aur 4%	97.35
Renta de hartiă 5%	85.55
Imprumutul căilor ferate ungare	150.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	96.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	110.25
Bonuri rurale ungare	104.40
Bonuri cl. de sortare	104.20
Bonuri rurale Banat-Timisu	104.20
Bonuri cu cl. de sortare	103.90
Bonuri rurale Transilvane	104.—
Bonuri croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinu unguresc	99.75
Imprumutul cu premiulu urguresc	121.50
Losurile pentru regularizarea Tisei și Seghedinului	124.40
Renta de hartiă austriacă	78.85
Renta de argint austriac	80.65
Renta de aur austriacă	110.70
Losuri din 1860	183.70
Acțiunile băncei austro-ungare	864.—
Acțiunile băncei de credit ungur.	271.75
Acțiunile băncei de credit austr.	270.30
Galben împăretesc	5.96
Napoleon-d'or	10.04
Mărci 100 imp. germane	62.32 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	126.85

Editor și Redactor responsabil: **Dr. Aurel Muresianu.**

— „Apucă da, fără dōr și pōte, că de aceea s'eu Inimosulu și nu altulu. Spune-mi numai, ce am de-a face?“

— „Am în grajdū trei iepi. Diminēta ai sē le scoți la imăș și sēra sē vī ēr' acasă cu ele. Atātu și nimicu mai mult.“

— „Bine, — dīce Inimosulu, — voi face.“

Baba, mama fetei, se duce în grajdū și spune iepelor că sē se ascundă cât mai alți dracului, îndat ce vor vedē, că Inimosulu dōrme, altcum le țesală de le-a ustura pielea.

În diminēta următōre, Inimosulu scōte iepile la câmpu și le ține totu dinaintea ochilor sēi, ca sē nu le piardă.

Când dela o vreme numai ce trage o bōre lină, de ochii Inimosului dau a se împāngini. Nu se mai putea ține pe picioare, a trebuit sē se lase jos o scântă. Numai decât ilu fură somnulu de puteai sē-lū duci cu locul fără tēmă că s'ar treși.

Iepele în vremea aceea se ascuseră undeva, departe într'un bārlog, așa că Inimosulu când se treși n'avu de unde sē le ia. Ba chiar locul nu mai era acela, unde se culcase, ci altulu, cu totul altulu, încātu nu se putea dumeri de locu.

Ce sē se scie elū face? Iși aduce aminte de parul gol, care i aștepta capulu și nu-i venea bine: Începe sē se furișeze un felu de nedumerire în inima sa, de frică însă totu nu voia sē scie. Stă însă pe gânduri, încătrău s'o pōtă elu suci ca sē nu se infunde.

De odată îi vinu în minte vorbele lupului. Scōte cei trei per di straiță și suflă una peste ei.

N'a trecut cât ai da odată, de două ori, cu amnarul și iată, că lupulu celu bētrānu e aci.

— „Dragu domnulu nostru, ce dorință ai? — dīce lupulu celu bētrānu — „eu sunt mai marele întregulu neam lupesc și de locu au sē fie aci dela ceafă-lată până la celu din urmă cățelandru și ce vei dīce aceea vom face.“

— Sē-mi scōteți iepile la iveală, fiă și din inima pământului.“

Și s'adună, mē rogu, atātu sumetenie de lupu, de sē n'încapă lumea, încătrău te uitai numai de lupi dai cu ochii.

Lupulu celu bētrānu le spune sē dea în dīra iepelor, și de unde vor fi, de acolo sē-i-le aducă, altcum jocul lor are s'o simțescă.

Se iau lupii după amirosul nasului în tōte cele patru părți ale lūei și află, că iepile s'au pitulat în bārlog.

Și cum află lupii una ca aceea, de locu vinu de spun și lupului celui bētrānu și Inimosului. Aceștia se duc și s'aseadă la ușa bārlogului, ēr ceata cea mare întră înăuntru. Și unde nu'mi începe mulțimea lupilor a jidări iepile din tōte părțile, a le mușca și a le smulge, de se trecuse de glumă. Au trebuit sē iasă afară, altu modru nu mai era.

Inimosulu le-a aruncat căpēstrul în cap, a mulțamit lupului celui bētrānu și, suindu-se călare, țu murgule, țu! până acasă la babă și le-a aședat în grajdū. Intrând în casă, spune, că lucrul de peste dī și-l'a isprăvit cum se cade.

— „Bine!“ — dīce baba — „vom vedē mâne-dī, ce are sē fiă.“

Apoi se duce baba în grajdū și dă în iepi c'o furcă de fier și dă, pân' nu mai pōte.

— „Si cum de nu v'ați ascunsu unde v'am învățat eu, ticăloșelor?“

— „Ne-am ascunsu, stăpână, der n'a fost puțință, c'au venit lupi, câtă frunță și erbă, și ne-au scos de-acolo cu nepusă masă, sērăcuț de noi!“

— „Mâne-dī sē vē pierde-ți urma pe fundu de mare, altcum vē schilodescu, așa sē ști.“

„Vom face, stăpână, vom face, las' după noi numai.“

Cum e mâne Inimosulu ēr era cu iepile afară la imăș.

Când dela o vreme numai ce dă a trage o bōre lină, încātu Inimosulu nu se mai pōte ținea pe picioare, de somnū ce i era. A trebuit sē se lase jos o scântă.

Pân' a tras elu un puu de somnū, iepile s'au făcut apă, — n'avea de unde sē le ia. Chiar și locul era altulu și nu pe care ilu știuse elu.

Ce sē se scie elū face? Parulu celu golu îi venea meru în minte și în inima sa simția cum încolțese, ce n'a simțit în viēta sa. De adeverată frică însă, totu nu putea sē fiă încă vorba. Stă și se cugeta meru, încătrău s'o cărnescă elu, ca sē nu se infunde.

De-odată îi vinu aminte vorbele peșcelui. Scōte cei trei solți de peșce și suflă una peste ei.

(Va urma).

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRĂȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provădută cu cele mai noue mijloce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primesce și efectuează totu felul de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aur, argint și culori, tabele, etichete de totu felul și executat elegantu.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facturi, liste cu prețuri curente, avisuri, recomandățiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în culore.

Disponendū de mașini perfecționate și de isvōre eftine pentru procurarea hărtiei, stabilimentulū nostru tipograficū este în pozițiune a eseuta ori-ce comandă în modulū celū mai esactū și esteticū precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescū în biuroulū tipografiei, Brașovū, piața mare Nr. 22, etagiulū I, cătră stradă. Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.

Depositulū fabriciei de mărfuri de argilū arsū și de sobe de căhăli la **LUDWIG RHEIN**, Brașovū, Strada Poștii No. 608.

Avisu d-lorū abonații!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerii de pe fâșia sub care au primitū țiarulū nostru până acuma. Totodată facemū cunoscutū tuturorū D-lorū abonați, că mai avemū din anii trecutū numerū pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei,” precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potū adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administrațiunea „Gaz. Trans.”

Depositulū fabriciei de mărfuri de argilū arsū și de sobe de căhăli la **LUDWIG RHEIN**, Brașovū.

Fabrica de mărfuri de argilū (humă) ars și de sobe de căhăli din Căstian, societate pe acții.

Avenū onore a amunța, că singurulū reprezentantū alū fabriciei noastre de humă arsă [pământ de ole] din Căstian, este de aci încolo domnul **Ludwig Rhein**, Brașovū, Strada Poștii [Nomenngasse] No. 608, unde pentru însurarea publicului.

Amū espusū în depositu permanentū modele din tōte produsole noastre de celū mai bunū și mai probatū argilū alū Ardealului — sigurū împotriva focului — și recomandămū cu deosebire

Sobe de căhăli și sobe cu vatră turnate în formele și colorile cele mai moderne și mai pline de gustū.

Fabricate de humă arsă, instruite pe amănunțe, subțire pentru conducerea apei, de ori-ce dimensiuni — durabilitatea se garantează — coperte de trole [coșuri] de tōtă formă și mărime, țevi pentru aburū, hornuri pentru remise [magazin] de locomotive, plăci turnate pentru țevi, țevi pentru nutrețulū calorū în formă de soacă, cărămizi de filtrant, ramure de sulinar, canale pentru abururi, pâlnii, hîde, și altele și altele; asemeni și mărfuri de argilū pregătite după modele și deseneuri.

Mărfuri de Chamoth: cărămizi de Chamoth rezistente focului, canale, plăci, țevi fasonate, cărămizi țevii, rețorte de gaz, țevi pentru poliaică, țevi constitutive de sobe, țevii, țevi, cupțore, apoi humă dură și rezistentă la foc.

Ornamente pentru zidiri, (terracotta) se și forte eftine.

Recomandămū fabricatele noastre bunăvoinței onor. publicū, ce și până acum a avut-o și asigurându-ți de celū mai atentū serviciu și pe prețuri forte ieftine

Ne rugămū ca comandele să se adreseze la depositulū nostru la d-ii

LUDWIG RHEIN,
BRĂȘOVŪ, Strada Poștii Nr. 608.

Fabrica pe acții de humă arsă și de sobe de căhăli din Căstian.

Depositulū fabriciei de mărfuri de argilū arsū și de sobe de căhăli la **LUDWIG RHEIN**, Brașovū.

Depositulū fabriciei de mărfuri de argilū arsū și de sobe de căhăli la **LUDWIG RHEIN**, Brașovū, Strada Poștii No. 608.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorū în Brașovū.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașovū la Pesta:
Trenulū de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sēra.
Trenulū mixtū Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineța.
2. Dela Brașovū la Bucuresci:
Trenulū mixtū Nr. 318: 1 oră 55 minute după amēdi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașovū:
Trenulū de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amēdi.
Trenulū mixtū Nr. 316: 9 ore 52 minute sēra.
2. Dela Bucuresci la Brașovū:
Trenulū mixtū Nr. 317: 2 ore 32 minute, după amēdi.

A. Plecarea postelorū:

- a) Dela Brașovū la Rēșnovū-Zērnesci-Branū: 12 ore 30 m. după amēdi.
- b) " " " Zizinū: 4 ore după amēdi.
- c) " " " în Sēcuime [S. Georgi]: 1 oră 30 minute nōptea.
- d) " " " la Făgărașū: 4 ore dimineța.
- e) " " " la Săcele: 4 ore dimineța.

B. Sosirea postelorū:

- a) Dela Rēșnovū-Zērnesci-Branū la Brașovū: 10 ore înainte de amēdi.
- b) " " Zizinū la Brașovū: 9 ore a. m.
- c) Din Sēcuime la Brașovū: 6 ore sēra.
- d) " " Făgărașū la Brașovū: 2 ore dimineța.
- e) " " Săcele la Brașovū: 6 ore 30 minute sēra.